

delse hermed via ministeriets sædvanlige forskningsmidler.

Til § 115

Bestemmelsen viderefører EU-bemyndigelseslovens § 14, stk. 1, om morarente, som med forslaget udvides til at gælde på hele lovens område og for de i § 10 nævnte EF-retsakter.

Rentesatsen i EU-bemyndigelsesloven er en fast rente på 1,3 pct. månedlig. Den gældende rentesats har i lang tid været betydeligt højere end såvel pengeinstitutternes almindelige udlånsrenter som den rentesats, der gælder for almindelige krav på formuerettens område. Bestemmelsen i forslaget henviser derfor til den rentesats, der fastsættes efter renteloven og regler udstedt i medfør heraf.

Den rentesats, der gælder for sådanne krav, er i henhold til lov nr. 583 af 1. september 1986 (Renteloven) og den dertil knyttede bekendtgørelse nr. 896 af 20. december 1990 fastsat til den enhver tid fastsatte officielle diskonto med tillæg af 5 pct., svarende til en samlet årlig rentesats på 8,75 pct. (27. august 1998).

Med ændringen er det hensigten at bringe forslagets rentesats på linie med den almindelige rentesats i henhold til renteloven med tilknyttede forskrifter, således at rentesatsen bliver variabel, så den derved fremover følger renteniveauet på samme måde som renten i henhold til renteloven med tilknyttede forskrifter.

Nedsættelsen af renten i forhold til renten i EU-bemyndigelsesloven har ingen økonomiske konsekvenser for staten, idet de eneste renter, der hidtil er blevet opkrævet i medfør af EU-bemyndigelsesloven har været de renter der har tilfaldet Fiskeafgiftsfonden, jf. kapitel 17, i forbindelse med for sen indbetaling af ydelser til fonden.

Til § 116

Bestemmelsen opregner, for hvilke forfaldne ydelser efter loven, der er udpantningsret. Disse ydelser er ikke tillagt udpantningsret i medfør af udpantningsloven, jf. lov bekendtgørelse nr. 774 af 18. november 1986, og der er derfor behov for en udtrykkelig hjemmel i særlovgivningen hertil.

Bestemmelsen omfatter alene krav, som er så klare, at der kun helt undtagelsesvist kan være tvist om, hvorvidt det beløb de opkræves, rent faktisk skal ydes af den person, der betragtes som skyldner. Bestemmelsen viderefører udpantningsret for en række af de beløb, som efter de gældende fiskerilove er tillagt udpantningsret og som ikke har hjemmel i udpantningsloven.

Nr. 1, 4, 5, 6 og nr. 9 viderefører EU-bemyndigelseslovens § 15, dog således at udpantningsretten er udvidet til at gælde alle renter, gebyrer, og afgifter efter loven.

Nr. 2 viderefører fisketegnslovens § 7, stk. 2.

Nr. 3 viderefører for så vidt angår omkostninger ved nævnsbehandling efter forslagets § 84, stk. 5, saltvandsfiskerilovens § 20, stk. 4, sidste pkt. Med hensyn til udpantningsretten for omkostninger i forbindelse med nævnsbehandling efter forslagets § 80, som erstatter saltvandsfiskerilovens § 17, er der tale om en nyskabelse, idet saltvandsfiskeriloven ikke indeholder hjemmel hertil. Bestemmelsen omfatter også denne type nævnsbehandling med henblik på at skabe lighed mellem de to typer af nævnsbehandling, der fælles for begge kan kræves nedsat af erhvervsfisker med henblik på afgørelse af en tvist.

Nr. 7 indeholder adgang til udpantningsret på et område, hvor der ikke hidtil har været hjemmel til udpantning.

Nr. 8 viderefører adgangen til udpantning i ferskvandsfiskerilovens § 44 og er udvidet til at gælde hele lovens område, således også for omkostninger til optagning af pæle m.v. i saltvand.

Til kapitel 22.

Kontrol og tilsyn

Kontrollen med fangsten og omsætningen af fisk er et grundlæggende element i forvaltningen af fiskeriet. Dette hænger sammen med behovet for en præcis kvoteovervågning og en høj grad af gennemsigtighed med hensyn til omsætningen af fisk.

Rådets forordning af 12. oktober 1993 (2847/93/EØF) om indførelse af en kontrolordning af den fælles fiskeripolitik (kontrolforordningen), stiller endvidere en række krav til medlemslandenes kontrol af fiskere, modtagere, transportører og opkøbere af fisk og det er i henhold til forordningen et ubetinget krav, at den nationale fiskerikontrol skal være effektiv, jf. artikel 30. Kontrolbestemmelserne i den gældende EU-bemyndigelseslov er indsat til opfyldelse af dette formål.

Forslagets bestemmelser om kontrolmyndigheden og dennes beføjelser er en samling af de regler om kontroludøvelse, der findes i fiskerilovene. Disse bestemmelser blev senest præciseret ved ændringerne af saltvandsfiskeriloven og reguleringsloven, der blev vedtaget i maj 1998 med henblik på at skabe et klart og ensartet grundlag for kontroludøvelsen, idet fiskerilovgivningens opdeling på flere love har medført en række forskellige kontrolbestemmelser. Med samlingen af 9 love på fiskeriområdet vil der med forslaget